

ОСНОВНІ РИСИ ФІЛОСОФІЇ НОВОГО ЧАСУ

- 1. Гносеологізм – світоглядна настанова, яка виходить з того, що теоретичне пізнання є вищим, сенсом життя людини (основна риса ф/с Нового часу) (на перше місце виходить наука про пізнання світу. На перший план матеріалістична спрямованість філософії, це обумовлюється орієнтацією на науку).
- 2. Деїзм – Бог дає перший поштовх, а потім усувається від справ. Всесвіт розвивається відповідно до природних законів.
- 3. Механіцизм – розуміння природних процесів і людини, різноманітні форми розвитку зведені до механічного руху. “Людина – машина” – крайнє вираження механіцизму Нового часу. Перетворення світу на основі зведення його до простих механізмів.
- 4. Матеріалізм – який спирається на великі відкриття природних наук розповсюджених на явища природи.
- 5. В теорії пізнання виявляються взаємообумовлені напрями: емпіризм і раціоналізм.

XVI-XVII

Головний інструментарій відкриттів

Виникнення академій

- у Рим (1603 р. - Товариство вчених, Академія Лікеїв);
- Флоренція (1657 р. - Академія дослідів);
- Лондон (1660 р. - Лондонське королівське товариство для розвитку знань (майбутня Британської академії наук);
- Париж (1666 р. - Академія наук);
- Берлін (1700 р. - наукове товариство, в майбутньому Академія наук);
- Київ (1701 р. — Києво-Могилянська академія (братство));
- Петербург (1725 р. — Російсько-Петербурзька академія наук)

Представники класичної філософії

Німецька класична філософія

Філософія епохи Просвітництва

Емпіризм

- (грец. *empeiria* – досвід) - філософський напрям, який визнає чуттєвий досвід основним і єдиним джерелом і змістом знання.

Раціоналізм

- (лат. *rationalis* – розум) – філософський напрямок, який визнає розум основою пізнання.